

мѣсто; и тогава ще трѣбва съ срамъ да заемашъ послѣдното мѣсто.

10. Но, кога бжедешъ поканенъ, иди и седни на послѣдното мѣсто, та тоя, който те е поканилъ, като дойде, да ти каже: друже, прѣмѣсти се по-горѣ; тогава ще ти бжеде честь прѣдъ насъдалитѣ съ тебе;

11. защото всѣки, който се прѣвѣзнася, ще се смири; а който се смирява, ще се въздигне.

12. А и на тогова, който Го бѣ поканилъ, рече: кога давашъ обѣдъ или вечеря, не кани приятелите си, нито братията си, нито роднините си, нито богати съсѣди, за да те не поканятъ и тѣ нѣкога и да получишъ отплата.

13. Но, кога давашъ гощавка, кани бѣдни, маломошни, хроми, слѣпи,

14. и ше бжлешъ блаженъ, загдѣто тѣ не могатъ да ти се отплатятъ, понеже ще ти се отплати, кога въскръснатъ праведните.

15. Като чу това нѣкой отъ насъдалитѣ съ Него на трапезата, рече Му; блаженъ е, който ще яде хлѣбъ въ Царство Божие!

16. А Той му отвѣрна: единъ человѣкъ приготви голѣма вечеря и покани мнозина;

17. и въ часътъ за вечеря испрати служата си да каже на поканените: дойдете, понеже всичко е вече готово.

18. И почнаха всички единогласно да се извиняватъ. Първиятъ му рече: купихъ си нива и ще трѣбва да отида да я видя; моля те, считай, че съмъ се отказалъ.

(11) Лук. 18, 14. Мат. 23, 12. (12) Притч. 3, 27—28. Товит. 4, 7. (16) Мат. 22, 2. Апокалипс. 19, 9. Притч. 9, 1.